

**КОЙТО КОПАЕ ГРОБ
ДРУГИМУ, САМ ПАДА В НЕГО
БЪЛГАРСКА НАРОДНА
ПРИКАЗКА**

chitanka.info

Срещнали се на горска полянка жаба-кекерица и мишчица-гризанка.

— Добра среща, кумичке!

— От добро да се не отървеш, кумичке!

— Накъде си тръгнала?

— Да диря храница, да гледам душица. Ами ти?

— И аз също.

— Хайде заедно тогава. Ще си помагаме една на друга — по-лесно ще ни бъде.

— Бива!

Сдружили се двете лов да ловуват, та да добруват и всичко братски да делят. Ходили насам-натам, изпречила им се една река.

— Чувала съм от баща си, че отвъд реката имало много всякакво ядене. Хайде да идем там! — предложила мишката.

— То добре, ама ти как ще минеш, като не знаеш да плуваш? — рекла жабата.

— Ами че ти ще ме пренесеш на гърба си.

— Не съм аз чак толкова яка — отвърнала жабата, а на ума си рекла: „Защо пък ще те нося, та сетне и лова си да деля с тебе, когато мога сама да си го ям!“.

Мишката се замолила:

— Нали сме божем съдружници, пренеси ме, кумичке!

Е, нямало какво да прави — съгласила се ужким жабата и рекла:

— Добре де! Ще те пренеса. Само че намери едно здраво лико да се привържем двете една за друга.

Зарадвала се мишката, изтичала, разтършувала се и намерила лико. Завързали си по един крак с ликото и мишката се оставила на жабата да я пренесе отвъд, без и през ум да ѝ мине, какво е намислила лукавата кекерица. Скочила жабата във водата и заплувала, скочила и мишката по нея.

Жабата плува и си мисли: „Сега ще те науча аз тебе, съдружник да ми ставаш на лова. Ще те прекарам, ама по дъното“.

И тъкмо насред реката, гмурнала се баба жаба надълбоко, та да удави посестримата си.

Клетата мишка, като глътнала вода, разбрала, че работата отива на зло. Опънала се с всички сили, да се задържи над водата. Жабата я

тегли надолу, а тя се мята, пляска като отровена риба, че пустият му живот и на нея бил драг!

В това време над реката прелетял един щъркел. Забелязал той, че нещо се блъска във водата. Спуснал се и — цоп! Хванал мишката с клюна си и я отнесъл в гнездото. Като погледнал, що да види? — на другия край на ликото се мъдри една завързана жаба, сгушила се и кокори очи. Оставил той мишката и грабнал кекерицата, че жаби по обичал, пък сетне да изяде мишката. Добре, ама докато щъркелът глътне жабата, гризанка прегризала ликото и се шмугнала нанякъде. Отървала си душицата.

Та затова старите люде казват: който копае гроб другиму, сам пада в него.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.